

Miłość Boża zawsze nam towarzyszy.

„Pomoc mi przyjdzie od Pana, który stworzył niebo i ziemię” (Ps 121 [120], 2).
(PAŹDZIERNIK 2025, z liturgii niedzieli 19 października, 29. Okresu zwykłego)

ruch
focolari

Bóg nas kocha i dlatego „stworzył niebo i ziemię”, aby dać nam piękny dom do życia. Nigdy nas nie opuszcza: nawet gdy popełniamy błędy. Bóg nieustannie pomaga nam, abyśmy na nowo mogli kochać.

Tak, Bóg, po stworzeniu nas, stale nam towarzyszy i pomaga odkrywać, jak żyć w harmonii ze sobą i ze światem. Dał nam Dziesięć Przykazań, a następnie posłał swojego Syna Jezusa, który pomógł nam poznać Boga jako Ojca.

Jezus jest zawsze blisko nas, słucha nas, pociesza, pomaga nam pokonywać trudności. Razem z Nim możemy doświadczyć miłości Boga, naszego Ojca, który myśli o nas i pomaga nam kochać się nawzajem jako bracia i siostry.

Francesco jest bardzo szczęśliwy. Za chwilę wyjedzie na letni obóz, w piękne miejsce, pośród natury! Nie może się doczekać, choć trochę się boi, bo to jego pierwsza rozłąka z rodzicami!

Francesco wyjeżdża, a tydzień mija jak z bicia strzelił! Kiedy wraca, mama pyta: „I jak poszło?”. „Dobrze” – odpowiada Francesco. „Kiedy byłem trochę smutny, czułem, że nie jestem sam, bo Jezus był ze mną.”

Pewnego dnia byłem bardzo spragniony, a moja butelka była pusta. Pomyślałem: „Jezu, kochasz mnie i myślisz o mnie. Możesz mi dać trochę wody?”. W tym momencie podszedł mój przyjaciel i dał mi się napić! To prawda: Jezus myśli o nas!”